

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8Nt/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010172
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2519010172.1

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Ľudmily Juríčkovej a Jozefa Drinku, v trestnej veci odsúdeného E. K. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí 20.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného E. K., nar. X.X.XXXX v Z., trvale bytom C. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Sučany, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/36/2017, odsúdeného pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona z a m i e t a ,

nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 2.8.2019 bolo Okresnému súdu Piešťany doručené podanie odsúdeného E. K., ktorým žiadal o povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 16T/36/2017. Svoj návrh na povolenie obnovy konanie odôvodnil tým, že došlo k novele Trestného zákona vo vzťahu k § 212 (trestnému činu krádeže), podľa ktorej už nie je možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda podľa § 212 odsek 3 písmeno b) a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písmeno e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba. Zmenu zákona považuje za skutočnosť súdu skôr neznámu, ktorá odôvodňuje iné rozhodnutie súdu ako v pôvodnom konaní, keďže uložený trest je v súčasnosti nesúladný so zákonom. Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase spáchania skutku a podľa neskoršieho zákona len v prípade ak je to pre páchatela priaznivejšie. Má za to, že novela trestného zákona, na základe ktorej sa podstatne znížila trestná sadzba vzťahujúca sa na trestný čin, za ktorý bol odsúdený je skutočnosťou skôr neznámou a je takého charakteru, že odôvodňuje iné rozhodnutie o vine a o treste. Malo by dôjsť k zmene právnej kvalifikácie skutkov uvedených v bode 3 a 4 výroku rozsudku a jeho konanie by malo byť posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a následne by mohlo dôjsť aj k zmene vo výroku o uloženom treste.

Okresný súd Piešťany vo veci vykonal dňa 20.11.2019 verejné zasadnutie na rozhodnutie o návrhu odsúdeného a to v neprítomnosti odsúdeného podľa § 293 odsek 7 Trestného poriadku. Na verejnom zasadnutí oboznámil spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8Nt/41/2019, z neho predovšetkým návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 1.8.2019 a aktuálny odpis z registra trestov, oboznámil pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/36/2017 a z neho najmä rozsudok Okresného súdu

Piešťany zo 14.06.2017, sp. zn. 16T/36/2017 a uznesenie Krajského súdu v Trnave z 1.3.2018, sp. zn. 5To/72/2017.

Z dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 14.6.2017, sp. zn. 16T/36/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 1.3.2018, sp. zn. 5To/72/2017 bol E. K. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaní E. K. O. S. N.

v bode 3/

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistenom čase od 00:30 hodiny najneskôr do 00:40 hodiny dňa 07.12.2016 v obci A., na ulici H. XXX v predajni P. S. s použitím prineseného páčidla spoločným konaním vypáčili v oblasti zámku vchodové dvere a rozbili sklenenú výplň druhých dverí vedúcich do obchodu s potravinami, kadiaľ obvinený S. N. následne vnikol dnu, kde vypáčil stojan na cigarety umiestnený nad dvoma pokladňami, z ktorého odcudzil najmenej 228 ks krabičiek cigariet rôznych značiek v celkovej hodnote 752,70 Eur, zatiaľ obvinený E. K. dával pozor pred predajňou, po čom z miesta činu ušli na motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, EČV: Z. XXXEL, striebornej farby, čím spoločnosti P. S. T., spotrebné družstvo, so sídlom T. R. XXXX/X, T., X.: XXXXXXXX, spôsobili škodu krádežou vo výške 752,70 Eur a škodu poškodením dverí a stojana na cigarety vo výške 274,- Eur,

v bode 4/

po predchádzajúcej vzájomnej dohode od 00:15 hodiny do 00:24 hodiny dňa 07.12.2016 spoločným konaním, vylomením zámku, prekonalí riadne uzamknuté vchodové dvere do predajne P. S. C. V. D. Č. XXX, následne prešli k ďalším dverám oddeľujúcim chodbu od predajne, na týchto dverách vylomili zámok, ďalej pravdepodobne jeden z páchatelov vošiel do predajne, z ktorej odcudzil najmenej 124 ks krabičiek cigariet rôznych značiek v hodnote 388,- Eur, zatiaľ čo druhý obvinený dával pozor pred predajňou, po čom z miesta činu spoločne ušli na motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, EČV: Z. XXXEL, striebornej farby, čím spôsobili obchodnej spoločnosti P. S. T., spotrebné družstvo, so sídlom T. R. XXXX/X, T., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške najmenej 388,70 Eur,

za čo bol E. K. odsúdený na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 5.10.2016, sp. zn. 1T/164/2016, právoplatný a vykonateľný 21.4.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to 1 ks obojstranné páčidlo s vyťahovačom klinčov, veľkosti 510 mm, 1 ks plochý skrutkovač 8 x 200 mm neznámej značky s rukoväťou čierno-žltej farby, 1 ks plochý skrutkovač zn. Narex veľkosti 10 x 180 mm s čiernou rukoväťou, 1 ks plochý skrutkovač neznámej značky veľkosti 10 x 160 mm s fialovou rukoväťou, 1 ks štípacie kliešte stranové zn. LUX, veľkosti 200 mm, 1 ks pákové kliešte na svorníky zn. LUX, veľkosti 450 mm, 1 ks prestaviteľné kliešte (blicky) zn. MEISTER, veľkosti 250 mm, 1 ks prestaviteľné kliešte (blicky) zn. WIHA, veľkosti 300 mm, 1 ks samosvorné kliešte zn. LUX, veľkosti 230 mm, 1 ks obojstranné ploché páčidlo s vyťahovačom klinčov, celkovej veľkosti 510 mm a 1 ks špeciálny prípravok podomácky vyhotovený z maliarskeho valčekového držiaka veľkosti 495 mm.

Vo veci 16T/36/2017 bolo rozhodnuté na základe vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že obaja obžalovaní si spoločným konaním čiastkovými útokmi prisvojili cudzie veci tým, že sa ich zmocnili, prisvojením si cudzích vecí spôsobili malú škodu, t. j. presahujúcu sumu 266 Eur a čiastkové útoky spáchali vlámaním, keď vnikli postupne do uzavretých priestorov nedovoleným prekonaním uzamknutia použitím sily, pričom pri použití sily spôsobili poškodením dverí a zámkov ďalšiu škodu presahujúcu sumu 266 Eur, čo odôvodňovalo ich konanie kvalifikovať aj ako pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom išlo o konanie v jednočinnom súbehu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 15.5.2017 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil mu sériu otázok, pričom na

všetky položené otázky obžalovaný odpovedal súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie prijať. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o jeho vine.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal, že u obžalovaného E. K. prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo v súlade s ustanovením § 38 odsek 3 Trestného zákona viedlo u obžalovaného k modifikácii základnej trestnej sadzby 3 až 10 rokov trestu odňatia slobody za súdený trestný čin a to znížením hornej hranice o jednu tretinu, následne bolo rozpätie trestnej sadzby modifikované postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (zvýšením hornej hranice o jednu tretinu) a súd mu tak ukladal trest odňatia slobody v rozpätí 3 roky až 122 mesiacov a 20 dní.

Prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že v danej trestnej veci nie sú splnené podľa ich názoru zákonné podmienky na obnovu konania. Novela Trestného zákona na ktorú sa odsúdený odvoláva, resp. aplikáciu ktorej sa dožaduje, bola účinná až po právoplatnom skončení jeho trestnej veci, preto sa (časová) účinnosť trestného zákona na tento prípad nevzťahuje. Sú toho názoru, že aplikovanie časovej účinnosti novely trestného zákona v súvislosti s právnou kvalifikáciou trestného činu krádeže sa môže aplikovať až po účinnosti tejto novely. Preto navrhujú, aby súd s poukazom na § 300 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného K. ako nedôvodný zamietol.

Obhajca v záverečnom návrhu uviedol, že žiadajú, aby bola obnova konania v súlade s § 394 odsek 1 Trestného poriadku umožnená a aby sa na toto konanie uplatnila priaznivá retroaktivita v prospech páchatel'a, ktorý bol odsúdený.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe. Za skutočnosti súdu skôr než známe v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr než známe sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplynulo, že E. K. na hlavnom pojednávaní konanom 15.5.2017 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súčasťou vyhlásenia o vine sú aj odpovede obžalovaného na otázky, či rozumie čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, či bol oboznámený s právnou kvalifikáciou skutkov ako trestných činov, či bol oboznámený so sadzbami, ktoré sa môžu uložiť za tieto skutky a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určité trestné činy. Na všetky uvedené otázky odsúdený odpovedal áno. Námietky odsúdeného vo vzťahu k prísnejšej kvalifikácii trestného činu, za ktorý bol odsúdený bolo potrebné uplatniť v prvostupňovom konaní, resp. v odvolacom konaní a tieto skutočnosti nemôžu byť dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Pri kvalifikácii trestného činu súd vychádzal s ustanovení § 212 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku aj v čase vyhlásenia rozsudku, a to aj vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písmeno e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011. Podľa tohto stanoviska, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmena e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Jedinou novou skutočnosťou v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorá nebola súdu v čase rozhodovania známa je novela Trestného zákona účinná ku dňu 1.8.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 oproti predchádzajúcej úprave, tak ako to uviedol odsúdený v odôvodnení návrhu. Novela trestného zákona však sama o sebe nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Trestný zákon v § 2 upravuje jeho časovú pôsobnosť, pričom zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatela nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatela je však povinné. Možná je však v tomto prípade konkurencia viacerých zákonov a to všetkých zákonov od času spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku. Za priaznivejší z viacerých zákonov platných v čase od spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku treba považovať ten zákon, ktorý pri použití súhrnu všetkých jeho ustanovení vzťahujúcich sa na súdený trestný čin poskytuje miernejší výsledok pre obvineného. Tak ako je uvedené, ustanovenie § 2 Trestného zákona má na zreteli zmeny trestného zákona iba v období od spáchania trestného činu do vyhlásenia rozsudku, pričom vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/36/2017 bol rozsudok vyhlásený dňa 14.6.2017, a v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 26.4.2018 bola vec právoplatne skončená. Zmena Trestného zákona v ustanovení § 212 nadobudla účinnosť dňom 1.8.2019, teda po vyhlásení rozsudku v danej veci ako aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.8.2009, sp. zn. 6Obo 57/2009)

Ustanovenie § 349 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013) S poukazom na citované stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zmena Trestného zákona v ustanovení § 212, ktorá nastala po vynesení rozsudku (v danom prípade až viac ako rok po právoplatnom skončení veci) nepredstavuje novú skutočnosť súdu skôr neznámu, keďže táto skutočnosť v čase vynesenia rozsudku ani neexistovala, preto neboli splnené podmienky na obnovu konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného má súd za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.